

Lærere, som der nu fordres ansatte ved Stolelærerseminarierne. Som det blev nærmere udviklet af det ærede Medlem, som nu satte sig (Bjørnbak), er det sikkert, at der nu findes 16 Lærere, og at der ikke fordres mere Lærerkraft, end der nu findes. Det eneste, der bedes om, er, at disse Lærere maa faa forbedret Lønning og fast Ansættelse, men der fordres ikke flere Lærerkrafter end nu; det er aldeles afgjort. Der fordres ikke, saaledes som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds udtalte, paa den ene Side større Løn og fast Ansættelse, paa den anden Side mindre Arbejde. Nej, det samme Arbejde som nu, men heller ikke mere fordres, og det er det, jeg har imod det ærede Medlems eller hans Venners Forslag, at de i Grunden ganske vist ville give større Løn, men saa ogsaa fordre mere Arbejde. Det ser jeg ikke tilstrækkelig Grund til, fordi det Arbejde, der nu fordres, er tilstrækkeligt. Der bør ikke fordres mere af Lærerne, og der bør for Undervisningens Styks forst og fremmest ikke fordres mere end nu. Den anden Bemærkning, som jeg vilde gøre, angaar Spørgsmaalet om de nuværende Læreres Stilling, efterat den nye Lov forhaabentlig er bleven vedtaget. De af de nuværende Lærere, der ere kongelig ansatte, beholde selvfølgelig den Anciennitet, de have, og rykke lige straks op efter de Regler, som den nye Lov giver. De Lærere, som hidtil ikke have haft kongelig Ansættelse, men som ville faa det, ville begynde med en pensionsberettiget Lønning af 1,800 Kr., og for saa vidt de hidtil have haft mere, vil dette blive dem tildelt som personligt Tillæg efter de almindelige Regler paa forventet Tillægsbevilling, og der vil da være Spørgsmaal om til næste Aars Finanslov at annunde Tinget om at tage de Forholdsregler, som der kan være Grund til at tage overfor enkelte af dem. Endelig er der dem, som ikke endnu ere komne op paa 1,800 Kr.; de ville simpelthen begynde dermed; med dem vil ingen Vanskelighed komme til Stede. Enkelte ville altsaa komme til dels at have en pensionsberettiget Lønning og dels et personligt Tillæg, som ikke er pensionsberettiget; men det er jo kendt ellers paa mange Punkter, saa at det vil ikke være noget mærkeligt, at det samme ogsaa kan komme til at gælde her.

Berg: Naar jeg spørger Ordføreren, svarer Ministeren; det er for saa vidt ogsaa det klarste. Jeg siger da til den ærede Minister med Hensyn til, hvad han sidst omtalte, at vi sende til i Lønningslovene, at de fastslaa Regler for, hvordan Over-

gangen fra den ene Lønningsmaade til den, der normeres efter den nye Lov, skal finde Sted. Jeg hentydede f. Eks. til en saadan Paragraf, jeg kunde nævne mange. Men saadanne Lønnings- og Overgangsbestemmelser har jeg savnet her og ventet paa, at den ærede Ordfører havde opløst dette Forhold i Betænkningen, eller da han ikke nedlød sig til det, havde givet en Forklaring af det her. Maaſte har han ikke vidst noget om det, for den ærede Minister og jeg nu kom til at tale om det her i Salen. — Hvad angaar det andet, vil jeg sige, at Ministeren udtalte sig meget klart over, hvad Betydning der ligger i Afstemningen med Hensyn til Ordføreren 4 Lærere og Mindretallets 3 Lærere. Ministeren sagde: Jeg ønsker dem altsaa allesammen fast ansatte; jeg forlanger ikke forøget Arbejde af dem; heller ikke nedjat Arbejde, med andre Ord, jeg vil ikke have, de skulle undervise 30 Timer. Der staar i Loven 30 Timer, men Ministeren siger, det er urimeligt; han vil have saa mange Lærere, at de kunne faa virkelig faktisk mindre Arbejde, end de hidtil efter Loven have været forpligtede til at yde, men samtidig dermed give dem en væsentlig Lønningsforbedring og give et større Antal kongelig Ansættelse. Derom kan der ikke tages fejl, og naar de følge Ordføreren for dette Spørgsmaal, skulle de stryge Indstillingen om, at Adjunkterne skulle undervise 24 Timer ugentlig, thi der er ikke Spor af Mening i at forlange, at Lærerne ved de lærde Skoler skulle undervise indtil 30 Timer ugentlig, naar de vedtage en Bestemmelse, som faktisk nedjætter Undervisningstiden for de andre Lærere ved Seminarierne til 24 Timer og for Forstanderne til 12 Timer om Ugen. Se det maa jo dog være klart. Arbejdets Omfang nedjætter vi efter Loven, men samtidig dermed give vi en væsentlig Forhøjelse. Jeg er klar over det, og der kan ogsaa pædagogisk siges noget for at indskrænke Arbejdet til 4 Timer om Dagen eller 24 Timer om Ugen; men saa maa de, naar de vedtage denne Bestemmelse, samtidig regne det med for Adjunkternes Bedkommende. Man kan gerne optage det om de 30 Timer i Loven, men det gælder ikke anderledes, end at Administrationen, Ministeren, kan fordele Arbejdet mellem Lærerne, som han finder for godt, op til 30 Timer og ned til 18 Timer om Ugen. Men det forandrer endnu ikke Sagen, thi selv om man ogsaa siger som Ministeren og Ordføreren, at de skulle kun undervise i 24 Timer, og derfor vil man have 16 Lærere, saa have vi dog tilbage det Spørgsmaal: Skulle da samtlige de 16 Lærere med en Medsættelse af 20 pCt. i